

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název bakalářské práce: INTERPRETACE ARCHITEKTURY /Přetvoření/

Práci předložil student: KUTHANOVÁ Hana

Studijní obor a specializace: Multimediální design, specializace Užitá fotografie

Posudek oponenta práce:

Práci hodnotil: MgA. Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce

Cíl práce je splněn.

2. Stručný komentář hodnotitele

Hana Kuthanová si jako téma své bakalářské práce zvolila fotografii architektury a to sice individuální pojetí tohoto žánru. V zásadě pro všechny žánry platí, respektive pro všechna výtvarná témata a jejich dílčí zaměření, že nejprve je nutné se naučit pravidlům standardního pojetí a až posléze přistoupit k vlastní interpretaci. Zde je první manko této bakalářské práce. Studentka neexperimentuje se zažitým kánonem, jen intuitivně sbírá snímky, které se jí na základě subjektivních kritérií zdají dobré.

Následuje koncept celého díla. V tomto ohledu práce působí, jakoby koncept byl dotvářen až po vzniku samotného fotografického materiálu. Pořízené snímky jsou ve své podstatě naprosto triviální a neobsahují jiný společný jmenovatel, než že se jedná o záznamy ze sakrálních staveb. V mnoha případech totiž nejde ani o fotografii architektury, ale o celkem konvenční snímky detailů, které do jisté míry charakterizují víru, jíž je daný prostor zasvěcen. Může to být socha světce, ale také lampion, či náhrobek. Není zde ani náznak jasné koncepce: detail střídá celek, interiér exteriér, víra křesťanská se mísí s buddhismem, gotika s architekturou dvacátého století. Nejde však, bohužel, o komplexní sdělení, ale o nevyhraněnost, o nepochopení podstaty věci, o pelmel kulturních a duchovních vjemů, podaných bez hlubší vize. Autorka se zaštiťuje jednotným vizuálním vzhledem díky specifickému využití extrémních expozičních hodnot. Nicméně i tento aspekt je spíš rouškou, jež má zakrýt koncepční deficit, než obsahově nosný prvek.

Studentka ve své teoretické práci argumentuje, že efekt přeexponovaných snímků má vystihnout jakousi éterickou a duchovní hloubku snímaných lokací. Sama okrajově zmiňuje aspekt času, který se jí, spíše omylem, do snímků dostává při využití stativu a dlouhých expozičních hodnot. Přitom tento prvek by mohl hrát mnohem významnější roli a dodat snímkům zásadně jiný charakter. Vzpomeňme snímky Hiroshi Sugimota, či Michaela Weseleho, kde architektura a čas hrají ústřední roli. V jejich snímcích i profánní stavby dostávají duchovní rozměr – jsou to katedrály lidského ducha i intelektu. Vedle toho působí snímky Hany Kuthanové jako banální záběry postprodukcí jaksí ozvláštňeny. To, co mohlo vzdáleně působit jako jakási architektonická Veronicčina rouška, zůstává pouze přesvětleným snímkem. V tomto ohledu vnímám jako velice rušivý prvek zřetelné okraje snímku a unifikovaný poměr stran. Vždyť iluze, kterou nám Hanka chce předvést, nemůže mít jasně definovaný začátek ani konec, nesmí mít ohraničení. V bezmeznosti a tajemství by mělo tkvět její kouzlo.

Vedle nedostatků, kterými překypuje práce praktická, stojí nevalná práce teoretická. Hana se zde sice snaží nastínit hlubší rozměr svého díla, ale jazykový projev ji zrazuje stejným způsobem, jako ten fotografický. Pro ukázkou několik vyjádření:

„V architektuře jsem našla zálibení pro její nesobeckost.“

„Pocit, který cítím skrze architekturu, přeložím fotografií stálejšího jazyka.“

„Jednotlivé stránky na sebe navazují vizuálně a přes geometrii a barvu přechází rozdílnost víry.“

Celkový dojem je z mého pohledu velice rozpačitý.

3. Vyjádření o plagiátorství

Dílo z mého pohledu nenesе známky plagiátu.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Tvorbu Hany Kuthanové sleduji již tři roky. Hanka není typ člověka, který se razantně vymezí a svoji tvorbu založí na osvědčené manýře. To je na ní ostatně i velice sympatické, že zkouší různé fotografické žánry, techniky a pravidelně se vydává i za hranice fotografického média. Samozřejmě se tím vystavuje i permanentnímu riziku, že v daném projektu nedojde uspokojivého výsledku. Je to tak trochu sázka a ta, v tomto případě, případě její bakalářské práce, nevyšla. Vnímejme to však právě takto. Jako risk, kterému se postavila čelem, jako drobné zaškobrtnutí v jinak slibném vývoji.

Navrhuji známku dobře.

Datum:

Podpis:

